

fremtvinge Guld her fra Landet, samtidig med at vi ikke selv kunde fremtvinge Guld fra Tyskland.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft paa-pegede, at Landets Guldbeholdning praktisk talt er lig med Bankens Guldbeholdning. Det har vist sig, siger det ærede Medlem, at denne Guldbeholdning er ringe, og at der derfor er stor Grund til at værgede den. Det er nu sikkert, at dette at besidde Guld er den eneste egentlige Rigdom, der i det internationale Samkvem er Tale om, men Nødvendigheden af at besidde denne Rigdom er i Virkeligheden ikke lige stor. Naar Forholdene i saa Henseende faktisk udvikler sig forskelligt i de forskellige Lande, beror det ikke saa meget paa nationaløkonomiske Udregninger eller Betragtninger over, hvad der vil være fornødent, men det beror paa det Behov, som i Virkeligheden er til Stede derfor. Og dèr tror jeg, man har Grund til at paa-pege, at store Lande som England og Tyskland har helt anderledes Grund end smaa Lande til at sikre sig en rigelig Guldbeholdning paa Grund af den Karakter, deres Næringsliv har. Det vil nemlig til syvende og sidst kunne tænkes, at saadanne store Lande ikke vil kunne skaffe deres Industriebefolkning Mad uden at kunne betale med Guld, medens et Land som Danmark, saaledes som hele dets Næringsliv ligger, utvivlsomt i lange Tider netop paa det rent primitive Omraade vil kunne undvære Forbindelse med Udlandet. Men man kan derfor godt mene, at det vil være sundt og rigtigt ogsaa for vort Land at være stærkt forsynet med Guld, og dèr vil jeg gerne pege paa, at naar vi sender Varer til Udlandet, staar vi selv suverænt overfor, hvad vi vil have for de Varer, om vi vil have andre Varer hjem, eller vi vil have Guld. Danmark har i mange og lange Tider foretrukket ikke Guld, men andre Varer. Danmark har nemlig foretrukket Produktionsmidler i Stedet for Guld. Vi har haft Brug for at oparbejde vort Næringsliv, og dette er sket ved, at vi har forlangt Produktionsmidler ført til Landet i Stedet for at forlange Guld. Vi kunde selvfølgelig meget godt have forlangt Guld, men saa havde vi ikke faaet Produktionsmidler, og her kunde jeg pege paa, at man kan jo ikke paa een Gang blæse og have Mel i Munden, man kan ikke paa een Gang søge at opdyrke Landet og tilvejebringe et intensivt Industri- og Handelsliv uden at gøre Brug af sine Vareforsendelser til Udlandet til at skaffe sig

Produktionsmidler, for vi vilde ikke være i Stand til at tilvejebringe en større Forøgelse af vor Guldbeholdning, uden at det vilde gaa ud over vort Næringsliv. Derfor mener jeg, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) i Virkeligheden udmærket har truffet Sømmet paa Hovedet ved at nævne Ordet Arbejdsløshed i denne Forbindelse. En stærkt forceret Guldtilførsel her til Landet kan kun ske paa Bekostning af det pulserende Næringsliv.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft foretog nogle Udregninger over, hvor stor Seddeludstedelsen kan blive efter de her foreslaaede Bestemmelser. Men som den højtærede Justitsminister allerede har anført, regnede det ærede Medlem ikke med den Begrænsning, der ligger i, at der for den ikke metaldækkede Seddelmængde skal være 125 Kr. Aktiver for hver 100 Kr. i Sedler. Det ærede Medlem udtrykte det saaledes: „Ved en Mønt- og Metalbeholdning paa blot 70 Mill. Kr. kan Seddeludstedelsen naa op til godt 233 Mill. Kr., og saa kan dertil eventuelt lægges yderligere 10 pCt. af dette Beløb. Man kan se det samme ved at gøre det Tankeeksperiment, at Metalbeholdningen øges med 10 Mill. Kr. — og der har, hvad jeg glæder mig over, for nylig fundet en ret betydelig Forøgelse af Metalbeholdningen i Nationalbanken Sted —, saa vil man derpaa kunne udstede for 33 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. nye Sedler og derefter 3,300,000 Kr. med Dækning i Statsobligationer. Andre Forhold kan bevirke, at man ikke strækker sig til Mønt- og Metalfonden, men at Metalfondsgrænsen her skulde gribe ind, er udelukket, thi med de her foreslaaede Regler kunde vi efter den sidste Balance af 31. Oktober naa 330 Mill. Kr., inden den kom til at virke“. Ja, det er fuldkommen rigtigt, at hvis der ikke var andre Grænser for Seddeludstedelsen end dem, der er foreslaaede i Metalfondsdekningen, vilde dette Ræsonnement holde Stik. Men der er en anden Regel, som stærkt begrænser Seddeludstedelsesomfanget, og jeg skal tillade mig at oplyse med nogle Eksempler, hvor stærkt denne i Virkeligheden indskrænkes.

En Seddelmængde paa 200 Mill. Kr. vil efter den nye Lov kræve en Metalfondsdekning af 80 Mill. Kr. og pligtige Aktiver af 150 Mill. Kr., efter den gamle Lov 100 Mill. Kr. og pligtige Aktiver 125 Mill. Kr.; sammen med Bankens Aktiekapital paa 27 Mill. Kr. og Reservefond paa ca. 8 Mill. Kr. faar man en passiv